

STOPA

Chcem věrni
zůstat také dál.

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÝCH SKAUTŮ A SKAUTEK V ZAHRANIČÍ

č. 23

VZKŘÍŠENÍ JUNÁKA

Mohli bychom oslavovat, ale spíše vzpomínáme. - Někdy v lednu 1949 začal vycházet v Německu v uprchlickém táboře Amberk oběžník, který jsem jednou měsíčně rozesílal bratřím a sestrám do ostatních uprchlických táborů. Tehdy přišel do Amberka také Uta Jelínek, kdysi vedoucí Edice Junáka, a pomáhal psát oběžníky na stroji. On přišel na název "Skautskou stopou", dva oběžníky vyšly s tímto názvem, a pozdější již pod názvem "Stopa". Podle mých záznamů vyšlo pět čísel v Amberku, jedno 28.května 1949, které mám. Ostatní se někde po cestě poztrácely. O vánocích 1949 jsem rozeslal vánoční číslo o šesti stránkách a v únoru 1950 o čtyřech stránkách. O vánocích 1950 dvě strany.

V r.1951 začala "Stopa" vycházet v Torontě, Kanada. První číslo vyšlo o vánocích 1951. V roce 1952 byla vydána čtyři čísla (únor, květen, srpen, listopad). V roce 1953 čísla 5, 6, 7-8. Rok 1954 přinesl jen dvě čísla, v únoru č.9 a v květnu č.10. Nemám dalších stop o "Stopě", až v roce 1958, kdy vychází v krásném drobném formátu, litografovaná s mnoha ilustracemi a kresbami v San Diego, Kalifornie, USA. Vyšlo celkem 9 čísel: Podzim 1958, zima 1958, v roce 1959 jaro, léto, podzim a zima (č.6). V r.1960 vyšla čísla 7, 8, 9.

Pak opět "Stopa" mizí a objevuje se po dvou letech zase v San Diego, kde vychází nové číslo v dubnu 1963 a do konce 1963 vyšla čísla: 1, 2, 3, 4. V r.1964 vyšlo č.5, 6, 7, 8, v r. 1965 č. 9, 10, 11, 12. Další číslo vyšlo v Chicagu v r. 1966 (v dubnu) pod č.13 a v r.1967 č.14 (březen) 15, 16, 17 jako vánoční číslo. V r. 1968 vyšla č. 18, 19, 20, 21, 22.

Z toho je vidět, že to byla práce těžká, usilovná, a že se jí účastnilo mnoho bratří a sester. "Stopa" nevycházela pravidelně, ale její úroveň byla vždycky na výši. Je zajímavé, že několik vedoucích časopisů v cizině citovalo často "Stopu" a přetiskovaly celé články.

Jen namátkou několik citátů: Vánoce 1949; zprávy: Lesní školy byly uspořádány letos pro školení vůdců pro Pionýry, pořádané ČSM. Vančurová hrdě uvádí, že se v nich letos nelasovalo a neřezalo do kůry, ale více politické výchovy... Vánoční poselství 1952: Přejeme Ti, milý bratře, jasný pohled do tmy příštího roku. Vy, bratři a sestry doma, kéž máte celý příští rok vědomí bezpečnosti před pronásledováním či žalářováním, klid, rozvahu a chladnou mysl. Březen 1965: Chceme být připraveni, abychom mohli pomoci, kdyby bylo u nás obnoveno skautské hnutí... Co pro ně můžeme udělat? Vánoce 1966, z článku "Obnoví se Skauting doma?": V Literárních novinách rozebírá L.Pecha situaci a přiznává, že skauting byl jedinou úspěšnou organizací, či lépe hnutím... potřebují prý dobrovolnou organizaci a dobrovolné pracovníky. Režim je nucen něco podniknout. Mají-li se ovšem uplatnit zásady, které vysvítají z debat, potřebuje hnutí ještě jeden prvek: svobodu. Vánoční pozdrav 1967: Letošní rok přinesl trochu světla... zároveň se ozvali i spisovatelé. V roce 1917 byl jejich manifest předzvěstí 28.října. Bude se historie opakovat?

† Dr. KAREL MEJSNAR - PASTOR. †

Jsou lidé, kteří prolétnou naším životem jenom jako jiskra, na něž však se nezapomíná. Jedním z mých přátel byl P a s t o r .

Sešli jsme se jako skauti na kurse Lesní Školy v r. 1926. On kursista, já instruktor. Byli jsme oba advokáti a měli jsme mnoho společného. Nejvíce však jsem si vážil u Pastora jeho pevnou víru v humanitu a lásky k svobodě myšlení. Znal jsem málo tak přesvědčených a přece kritických Masarykovců. Prodebatovali jsme nejednu ranní hodinu a i když jsme se rozcházelí, často jsem si říkal: "Nesouhlasím se vším co říká, ale souhlasím s ním!"

Rodem z Čech, syn notářův usadil se jako advokát v Kroměříži a byl tam okresním a později župním zpravodajem, po válce opět okresním a teď po obnovení zase na svém místě. Míloval skauting, vyznal se v mládeži a lidech a věnoval skautské práci celý život. Celý, protože se nikdy neoženil a žil dlouho se svou matkou a pak sám. Pastor byl neocenitelný na schůzích kde došlo k "ostrým debatám" o zásady. Jeho klidný hlas, přesná stručná mluva a bratrské srdce byly olejem na každou bouři a překlenuly každé napětí. Měli jsme mnoho vynikajících skautů, ale málo tak opravdových. - A jen jednoho Pastora.

Sledujeme-li jména nově zvolených funkcionářů Junáka a díváme-li se na obrázky v časopisech, najdeme mezi vedoucími a funkcionáři spoustu starých pracovníků z doby nejen před komunistickým převrácením, ale i před válkou.

Skautíci sami a veřejnost je nazvala případně praskauti. Dnes je průměrný věk členů náčelnictva rozhodně kolem šedesáti let, zatímco v roce 1930, v době největšího rozmachu skautingu před válkou, byl nejstarší, nebo jeden z nejstarších členů náčelník Svojsík sám, jemuž bylo asi 45, a nejmladší byli něco přes dvacet. To je pochopitelné, protože skauting u nás neexistoval šest let po dobu války a opět dalších dvacet let od r. 1949 do 1968. Lidé, kteří měli znalosti a zkušenosti a také nadšení a vůli obětovat svůj čas a schopnosti dobrovolně a zadarmo mládeži byli pouze ti, kteří ztrávili svoje nejkrásnější léta jako skauti a skautky sami.

To znamená ovšem, že také celá skautská praxe dnes je pokračováním činnosti a praxe před dvacíti lety, ne-li před třicíti lety. Celá řada knih a příruček byla přetištěna více méně beze změny. Mám na stole desítky fotografií táborů, totomů a staveb z let 1938, 1948 a 1968. Musím si na ně psát, odkud jsou, abych je rozpoznal. Jen dlouhé vlasy chlapců a moderní účesy děvčat prozradí datum. Ostatní je všechno stejné.

Nejen staří skautští pracovníci se vrací, ale také místa. Většina pozemkového majetku, který patřil junáckým jednotkám před r. 1938, byl zkonfiskován pro Hitlerjugend nebo Kuratorium, potom vráten Junáku v r. 1945, zase zabrán ČSM nebo Pionýrem, je konečně restarována těm nebo potomkům těch, kteří jej vybudovali a užívali.

Nám v zahraničí se pochopitelně zdá, že uplynulo čtvrt století, které u nás Junák přespal. Svět se změnil a mládež se velice změnila. A přece se zdá, že tomu tak není.

Junák byl ušetřen všelijakých výstřelků, které se vyvinuly v posledních letech po celém světě a podlomily sílu a tvůrčipotenci mládeže. Junák doma sice má nedostatek vedoucích, má málo funkcionářů ve středních letech, kteří by mohli pracovat a převzít oddíly, ale zato je nutno pozorovat několik pozitivních složek. Předně je více starší mládeže v Junáku nežli jinde; nejsilnější jsou vlčata a světlušky. U nás je nejsilnější složka junáků a skautek. Netrpí přeorganizovaností a přebyrokratisováním, jako je tomu skoro všude vyjma Latinskou Ameriku. Tím se stalo, že vedoucí má více volnosti a může daleko více používat vlastní fantazie a iniciativy. Tím víc, že musí hledat v příručkách a starých časopisech. Po léta bylo zakázáno chodit do lesů a do kraje. To způsobilo, že mládež má o přírodu a život v ní daleko větší zájem nežli kdekoli jinde, kde výlety, cvičení v přírodě jsou výjimkou a táboří se za celý rok jen několik dní.

Staré skautské ctnosti a zásady nebyly jakéhosi romantického leaku. I ti skautíci si uvědomují, že je to cosi, co přežilo věky a protivenství. Je to romantické dělat něco, co se nesmělo dělat po tolik let.

Velkou práci také udělal pro skauting Pionýr, byť omylem. Dnešní mladší vůdčové a činovníci a mnoho z mládeže bylo v těchto organizacích, které poskytovaly mnoho hmotného, ale jejichž program hynul a často vůbec nebyl. Byly to organizace papírové. Nejen veřejnost a mládež, ale i pionýřští pracovníci sami a vychovatelé v řadách nejvěrnějších komunistů již v roce 1966 a 1967 otevřeně hádali, že je třeba zavést skautské prvky, zkoušky a praktiky. Zbyrokratisovaná organizace pionýrská to ovšem nedokázala. A přišel skauting se svým nadšením a přes jaro tu byly oddíly a přes léto tábory se svým tím, o co se marně snažili vedoucí Pionýra po dvacet let. Co nedokázaly peníze a podpora režimu, dokázalo nezištné nadšení.

A tak se zdá, že Junák vylétá jako phoenix z ohně utrpení a pronásledování omlazen a oživen, přestože průměrný věk skautů a praskautů je vyšší než kdekoli navště. Je také velmi zajímavé pozorovat mezi dnešními vedoucími osobami skautingu doma a hlavně u náčelníka Plajnera, že léta odstupu jim dala mnoho jakési čínské moudrosti. Poznali, že skauting je hnutí, ne organizace, myšlenka a ne jen lidé. Byl-li jsem já, jediný řečník ze zahraničí na III. sjezdu, který zakončil svůj proslav citováním slov velkého filosofa Seneky: "Myšlenky neumírají" a dodal jsem: "Skauting je veliká myšlenka", neřekl jsem jim nic nového, oni to všichni věděli, protože to poznali sami na sobě a byli mezi nimi lidé, kteří ztrávili deset let ve vězení pro skauting, a měli čas o tom přemýšlet.

A proto to zní podivně, ale je v tom veliká moudrost a snad i kus povznesení nad čas, když náčelník ve svém proslavu říká, že junáci jsou ochotni se rozejít dobrovolně, kdyby k tomu došlo. Ano, junáci, protože to jsou jenom smrtelní lidé, tu myšlenku nikdo nikdy nepotlačí a nezabije. To všichni poznali a viděli.

Za těch šedesát let, co skauting u nás existoval, se změnilý režimy již pět-krát; v roce 1918 padlo Rakousko, v r.1938 přišli nacisté, v r.1945 druhé osvobození, v r.1948 nový režim a v r.1968 jaro. A skauting se vrací "vždycky po přejití vichřic hněvů"...

Skauting nemůže být ani starý, ani nový... Je mimo čas.

Velen

SNĚM SLOVENSKEHO JUNÁKA 1.PROSINCE V BRATISLAVĚ

Náčelník: Dr. Ivan Janček, Žilina s.sk. 50?
 Místonáčelník: Doc. Dr. Fr. Rudaš, Bratislava s.sk. 55
 Místonáčelníčka: Prof. Lydie Kyselová s.sk. Bratislava Lã
 Predseda zmler. rady: RNDr MrPH Miroslav Stržinec, Košice p.sk. 62, V 10
 Náčelník Slov. Junáka v r. 1948 Pred. Hospod. rady: Ing. Daniel Valkovec
 Bratislava. Pred. rev. komisie: Bedřich Schwab Bratislava p.sk. 60
 Kmenová náčelníčka: Ing. Zora Václavová, Bratislava?

SNĚM ČESKOSLOVĚNSKEHO JUNÁKA 1.PROSINCE V BRATISLAVĚ

Náčelník: Dr. Rudolf Flajner; Místonáčelník: Dr. Miroslav Stržinec - Podle nezaručených zpráv předal tuto funkci Dr. Herzogovi p.sk. Lã. N 8 z Košic. Místonáčelníčka: Lydie Kyselová
 Jednatel: Dr. Ant. Šum Praha Místojednatel 9: Ing. Zora Václavová, Bratislava
 Ing. Ana Macková, Brno
 Ústřed.náčelní: Vlasta Koseová (Praha), Místonáčelní: prof. Helena Milešová (Bratislava)
 50 p.sk. Vlasta Macková, Praha
 Ústřed.náčelní: Doc. Dr. Ivan Janček, Žilina p.sk.
 Ústřed.místonáčelníci: Doc. Dr. Frant. Rudáš, Bratislava, Doc. Dr. Václav Břicháček, Praha, Prof. Dr. O. Martinovský, Praha.
 Hospodář: Ing. Volkovec, Bratislava
 Místo hospodář: Ing. Marhoul, Praha a Ing. Štefan Miklánek, Bratislava
 Ověřovatelé: Anton Balabán, Bratislava pp.sk 60, Dr. Eva Filacká ?
 Břetislav Škaroupka, Brno.

VYZNAMENÁNÍ VEDOUCÍM DÍVČÍHO SKAUTINGU

Náčelnictvo JUNÁKA v Praze udělilo v "Den Rozjímání" dne 22. února 1969 poprvé odznak "Stříbrného Trojlístku", který je obdobný "Stříbrnému Vlku" pro skauty a to čtyřem zasloužilým pracovním dívčího skautingu.

Emilie Milčicová, dnes již na odpočinku, první náčelní dívčího kmene v r..1912, která si podržela svoji funkci až do r. 1939. Byla učitelkou tělocviku v Praze a první dívčí spolupracovnicí Svojsíka. Napsala příručku Dívčího Skautingu v letech dvacátých a vedla sama řadu letních kursů a lesních škol v letech 1920 - 1935.

Vlasta Koseová, její spolupracovnice od počátku, byla členem náčelnictva mnoho let a po válce a nyní Náčelní Dívčího Kmene. Její manžel zahynul za německé okupace a ona sama byla pronásledována jak Němci, tak po r. 1948. Její hlavní zásluha je v organizaci dívčího kmene. Byla dobře známa také v zahraničí, protože byla členkou mezinárodního komitétu a nějaký čas zahraniční zpravodajkou.

Běla Divišová, která je dnes 84, byla tajemnicí Junáka po mnoho let ještě v době, kdy byla na všechnu administrativní práci sama, jelikož Jára Novák dělal vlastně jen časopis "Junák". Kdekdo ji zná a jistě všichni ocenili, že se zúčastnila před několika týdny velkého závodu "Přechod přes Brdy" a šlapala si to po lese se Světluškami. Bez ní by "Junák" dnes nebyl.

/Pokračování na str. 13/

Účast byla na dva tisíce činovníků. Přítomni za vládu a stranu: pres. Svoboda, Josef Špaček (presidium), Josef Smrkovský (předseda parlamentu) Evžen Šrban (předs. nár. fronty), Oldřich Černík (min. předseda), prof. Vlad. Kadlec (min. zdravotnictví, bývalý skaut, měl proslov) mj. Zátopek (Svaz čs. mládeže), Vokrouhlický (Pionýr).

Stříbrný vlk udělen: Slava Bursík, Dr. Lad. Filip, Dr. O. Martinovský, Frant. Janus, Frant. Němec, Gen. Edvard Ureš - Ulbricht. Vesmés lidé, kteří byli v náčelnictvu ještě před válkou.

Volby: Abychom šetřili místem, připojujeme ke každému jménu zkratky: 60, 65 věk, s.sk. (starý skaut) v r. 1948, p.sk. (praskaut) před r. 35, p.p.sk. (prapraskaut) před rokem 1920 nebo před první válkou, L.Š. pracovník lesních škol. N 35 člen náčelnictva od r. 1935, V 10 vězněn 10 let pro skautskou činnost. Kde není poznámek, nemáme dostatečných informací. Věk je přibližný podle odhadu.

Náčelník: Dr. Rudolf Plajner 68, pp.sk. N 38, V 3, Zástupce Dr. Václav Břicháček, univ. prof. filosofie a ideologie, 42, s.sk

Místonáčelníci: Dr. V. Břicháček, Dr. Milota Fanderlík, 63, univ. prof., pp.sk. L.Š., Karel Grimm, 45, p.sk., N. 45, V 10, Frant. Jandus, drogist, 65, p.sk., Praha V 10, Dr. Otakar Martinovský, 65, prof., bývalý místonáčelník p.sk. V 5.
Ing. Alois Štafka ?

Náčelnictvo - vedoucí odborů:

Historie Junáctví: Dr. Sedláček ? Vlčata: MUDr. Fivec, Podštýn, lékař 60, L.Š., p.sk.

Junáci: Dr. M. Fanderlík, Hr. Králové, Roveři: Přemysl Mucha, s.sk., Praha

Old Skauti: Frant. Jandus, Praha, Lesní školy: Karel Grimm, Písek

Vůdcovské zkoušky: Jar. Tomsa, prof., Liberec, 65, p.sk., N 48

Speciální oddíly: Vlad. Fivec, Praha, 60, s.sk., N. 48 Tělesná výchova:

Dr. Karel Průcha, prof. těl. Praha, 65, s.sk., N 48 V 10 Odborky: Jiří Řehák, prof., Praha, 45, p.sk., syn náčelníka Technická výchova: Vlad. Jager

Umělecká výchova: Ing. Alois Štafka, Olomouc, architekt, 60, p.sk.

Mikrokolektivy: ? Šimáně, redaktor Junáka, 60, p.sk., L.Š.

Ústřední podniky: Svojsíkovo museum v Roztokách: Beyer

Bez zvláštní funkce: Ant. Škaroupka, Brno, 55, s.sk., MUDr. Lad. Filip, lékař, Poděbrady, pp.sk., 75, N 36. Jiří Navrátil, 45, Praha s.sk., V 10.

Dívčí kmen:

Náčelní: Vlasta Macková-Litochlebová, 55, N 48

Členky náčelnictva: Dagmar Bednářová, Pardubice, s.sk., 50, N 48, Vlasta Brázdilová-

Filipová, 55, p.sk., N 48, Marie Černá-Vlachová 60, p.sk., Běla Divišová 84, pp.sk.,

N 35, mnoho let tajemnice Junáka,

MUDr. Doležalová-Vopršalová 60, sk., N 48 MUDr. Filipová-Dvořáková, 60, p.sk., Anna Fi-

lipová 70, pp.sk., N 48, Frant. Javůrková, s.sk., Praha, Milí Králová, s.sk., Ing. Anna

Machová, 50 ?, s.sk., Anna Moravcová, učitelka, pp.sk., 65, N 48, Praha, Vlasta Pále-

níková, s.sk., Dr. Jaroslava Bělohoudková-Pešková, s.sk., Jana Fejfferová, p.sk., N 48

Praha, MUDr. Jarmila Šrámková, 50, p.sk., N 48, Alena Tománková ?

Ústřední rada: Starosta: Dr. Ant. Šum, býv. tajemník Jana Masaryka, 55, s.sk.

Místostarostka: Vlasta Koseová, 75, Praha, ppsk., N 35, náčelní v r. 1948, skautuje od r. 1910.

Místostarostové: Anna Floriánová, Praha, 60, p.sk., Lumír Jedlička Opava s.sk., prof. Frant. Němec (Praha), 60, p.sk., N 48 V 10, Ing. Václav Marhoul, Praha ? s.sk. nebo p.sk. N 48

Předsedové rad : MUDr. Josef Liška, Praha /Oslavany/. p.p.sk., 65 N 35

Zdravotní:

Organisační: Miroslav Brych, Ediční: Ing. Alexej Fludek
55, p.sk.

Hospodářská: Ing. Miroslav Moravec s.sk.

Ověřovatelé: gen. Ureš - Ulbricht, Brno, 65 pp.sk. N 48
Olga Remešová 60 Praha p. sk. N 48

Další členové: Ivan Mikšovič Praha-Liberec, redaktor 60 p.sk. N 48 V 10
Sláva Moravec, Růžena Řeháková vdova po náč. Praha 70 p.sk. N35
Marie Smítalová, Kroměříž, profesorka 70 pp. sk.

Mezi činovníky po celé republice jsou staří pracovníci zvaní všeobecně praskauti jako: V. Matoušek, Tábor 60, Ing. Josef Krčmář /Budějovice/, Josef Horký Příbram, kdysi zakladatel Junáka na Slovensku, Karel Kulhánek, Plzeň 70, Ing. Edv. Němeček, hradec Králové, 65, Jaromír Jindra Blansko, 60, Jiřina Petřvaldská, Olomouc, Dr. Karel Mejstnar, zvaný "Pastor", Kroměříž 64, Boh. Jirovský a Marie Hrbová, Znojmo, oba tak 60, Jaromír Večerek, Opava 67, Alfons Strakoš, Místek 62.

Jsou to lidé, kteří se po letech vrátili k práci tam, kde kdysi byli, často ve funkcích, které vykonávali po desítiletí před válkou.

V.F.

80 let Lady Baden Powellové.

Lady Olave Baden Powell of Gilwell se dožila dne 22. února t.r. osmdesáti let. Narodila se v stejný den, jako zakladatel skautingu, její manžel Lord Baden Powell avšak o 32 let později v r. 1889, jako Olave St. Clair Soames, třetí dcera Harolda Soames, který byl dobře znám mezi svými vrstevníky a přáteli jako odborník ve věcech umění a člověk s velikým vkusem a zájmem o všechno krásné. Byl však zároveň, jak již tomu bývá u podobných lidí, velký podivín. Během třiatvaceti let, kdy jeho dcera žila s rodiči, stěhovali se devatenáctkrát a většinou žili na venkově.

Lady Olave se narodila v Stubbing Court u Chesterfieldu, ale žila pak na mnoha jiných místech po celé Anglii. Jak již tomu bylo tehdy v anglických rodinách, byla Olave Vychována doma a měla jednak francouzskou a jednak německou vychovatelku. Její znalost obou těchto jazyků je stále dosti dobrá. Její zájem byla zvířata; psi, kočky a domácí ptáci a jak sama říká, neměla zvláště oblibu v knihách. Zato měla ráda hudbu a hrála dobře na housle až do doby, kdy se provdala. Potom darovala svoje housle skautkám jako putovní cenu!

V lednu 1912 se vydala se svými rodiči na cestu do Západní Indie na lodi Arcadian, na níž se poznala poprvé s tehdejší gen. R. Baden-Powellem. Ten byl již tehdy v pensii, ale dvacetitřiletá Olave našla zálibu v tomto mladém pětapadesátiníkově a do roka byla svatba.

V r. 1913 se narodil Petr /zemřel před osmi lety/, jehož vdova s třemi dětmi je velice aktivní v dívčím skautingu a snad jednou převezme úkol staré náčelní. V r. 1915 se narodila Heather, která zdědila tolik po svém otci jak povahou, tak i nadáním a v r. 1917 se narodila Betty, která byla spíše po mamince.

Dívčí skauting již dávno existoval, když se lady Baden-Powel přivdala do skautské rodiny. Zakladatelkou hnutí byla sestra B. Powellova - Agnes, která se nikdy nevdala, byla nesmírně vtipná a nadaná a se svým bratrem velice dobře spolupracovala. V době, kdy děvčata byla ještě vychovávána "ve skleníku" Agnes se nijak neostýchala jezdit po okolí Londýna na kole, tábořit a chodit s děvčaty na výlety a pěstovat kdejaké "chlapecké" sporty.

Lady Olave však byla velice dokonalá organizátorka, s neúnavnou trpělivostí, rozsáhlými známostmi po svém otci a společenském postavení po otci i manželovi. Ještě dnes se pamatuje tisíce lidí, zná jejich jména, kde jsou, kolik mají dětí, kde je naposledy viděla a s každým dovede promluvit o tom, co jeho zajímá.

/Pokračování na straně/

Starý náčelník zemřel v lednu 1941 v Kenyi a tam lady B.P. zůstala až do r. 1943, kdy se odstěhovala do Anglie a žije v bývalém královském paláci Hampton Court u Londýna v bytě, který jí je poskytován vládou jako odměna za služby jejího manžela. Je dnes jakousi živou legendou a prodloužila tak život našeho zakladatele o těch třicet let. Pro ní skauting není jenom hnutí, Movement, ale rodina. Stará se a sleduje nové myšlenky a proudy ve skautské výchově, jezdí po sjezdech, Jamboreech, konferencích a dovede nadšeně promluvit stejně k vlčatům, nebo skautkám, jako k činovníkům, nebo vychovatelům. Její korespondence s celým světem je pověstná. Poslední leta posílá vánoční pozdravy jen lidem, které zná křestním jménem, ale těch je stále ještě několik set. Píše, či "klove" si ty dopisy na starém stroji, nikdy se jí nepodaří, aby řádky začínaly na stejné čáře a co chvíle "vypadne do velkých písmen" aby něco zdůraznila. To je ona!

Byla v Československu jenom jednou po válce, kdy se jí dostalo královského přijetí a nadšeného uvítání mládeže. A to si také pamatuje a často o tom mluví. Jistě jí přejeme, abychom ji viděli ještě mnohokrát o jejich narozeninách, kterým se dnes říká "den rozjímání" THINKING DAY.

Velen.

PIONÝR A RUSOVÉ.

Oldřich Kryštofek, předseda Pionýra píše v Reportéru 23. ledna 69, že spolek bude mít 130.000 skutečných, ne papírových členů/Junáků bude asi stejně/. Práce je prý obtížná, protože se rodiče bojí, že brozí návrat k minulosti, nebo "neutralizují" své děti.

Stěžuje si, že ruští důstojníci nabízejí spolupráci, poskytují místnosti v kasárnách a Pionýři v zemích Varšavského paktu navazují "styky".

Rada Pionýra na schůzi 13-14 prosince 68 rozhodla, že tábořiště a zařízení bude jenom pro Pionýry domácí a ne cizince, styky s dětmi Varšavského paktu se navazovat nebudou, a s dětmi mohou pracovat jenom členové našich Pionýrů, tedy ne ruští důstojníci. Také podpora a prostředky mohou být přijímány jenom od místních /Československých/ příznivců. Česká Rada Pionýra se věst Pionýry k tomu, aby se seznamovali s kulturou dětí celého světa.

V.F.

JAMBOREE V U. S. A.

Americké národní JAMBOREE v pořadí sedmé se bude konati na místě posledního světového Jamboree a to ve Farragut Park, Idaho ve dnech 16.-22. července 1969. Očekává se návštěva 42.000 skautů, Explorers/starší skauti/ a vedoucích, ze všech končin Spojených Států a hostů ze zahraničí.

Jamboree bude rozděleno na 20 tábořišť, každé pojme až 1880 skautů a vedoucích seskupené v 47 oddílech. Každé tábořiště bude mít ředitele s pomocníky 59 vedoucích, všichni budou dobrovolníci, kteří se shromáždí na tomto jamboree ze všech končin Ameriky. Tito vedoucí jsou zkušení "staří" skauti, kteří mají skauting jak se říká "v malíčku".

S takovým plánováním a vedením B.S.A. jsou přesvědčeni o velikém úspěchu tohoto Národního Skautského Jamboree.

Jeriy

MÍRA MLADĚJOVSKÁ zemřela v Chebu o Vánocích 1968.

Společně se svou sestrou René byla jednou z nejstarších našich skautských pracovnic ještě před první světovou válkou v oddíle Emilie Milčicové. Otec jejich byl profesorem botaniky na Karlově Universitě a veliký podporovatel skautingu. Obě sestry byly v Náčelnictvu mezi válkami mnoho let a Míra se zasloužila o organizaci dívčího kmene a úpravu zkoušek. Byla také dobře známa ve skautských mezinárodních kruzích. Bylo jí asi 75 let a pracovala v Chebu do posledních dní.

VRÁCENÍ MAJETKU JUNÁKŮM

V roce 1949 Junák nebyl oficiálně zrušen ani rozpuštěn, ale přeorganizován. Akční výbor převzal Junáka v r. 1948 a vyakčnil tehdy úřadující činnovníky a náčelnictvo a nahradil je svými lidmi jako: J. Preininger, profesor tělocvikář a kdysi vedoucí českých lesních škol - dnes již nežije, Samuel Riedl, nedostudovaný vysokoškolák, později profesor Marx Leninismu - také již mrtvý, Ing E. Škarda z Brna, který do nového Junáka nevstoupil, asi se styděl, Dr. Cyvín, lékař v Kolíně, ideový komunista od jakživa/ také mrtvý/ a několik jiných.

Junák se tehdy stal členem Československého Svazu Mládeže a když činnost Junáka zanikla v r. 1949, aniž byl rozpuštěn, neboli jakkoliv likvidován, jeho majetek byl převzat jednak ČSM, jednak místními národními výbory a většinou dán k dispozici Pionýrům. Ti ovšem časem majetek opustili, nebo se o objekty nestarali, protože je nepotřebovali a často proto, že nevyvíjeli žádnou činnost. Místní výbory pak použily majetek jak se dalo, nebo nepoužily. Zkrátka velice často se majetek zasanťočil, hlavně pokud to byl inventář a náradí.

Výkonný Výbor Ústř. Výboru ČSM se rozhodnul již v dubnu 1968, že bude Junáku pomáhat majetek zase získat. Všeobecná sympatie veřejnosti pak pomohla většinou najít co ještě existovalo a objekty, jako tábořiště, klubovny a pod. většinou Místní Národní Výbory vrátily skautům celkem hladce. Zdá se, že okupace nijak nezpomalila tento postup.

Při slavnosti "Stromu Republiky" na Staroměstském náměstí v Praze o Vánocích 1968 věnovala paní Hana Benešová větší peněžitý dar na SOS vesničky / sirotčince/. Peníze odevzdala nikoliv přímo, ale skautům s tím, aby je předali jejím jménem pod Vánoční Strom do rukou primátora Ludvíka Černého.

Při slavnosti zažehnutí stromu, skauti byli pořadateli.

Něco k životopisu A.B. Svojsíka

Pražské Kvarteto se jmenoval od r. 1899 Pražský Pěvecký Útvar Smetana a členy byli vesměs žáci pěvecké školy prof. Willersteina a to: R. Šmíd, první tenor, Rudolf Černý, druhý tenor, Jan Novák, učitel a později po 25 let místonáčelník Junáka, první bas a A.B. Svojsík, druhý bas. Mezi členy se objevuje ještě A. Mikoláš.

Junácká Hymna jak je publikována v Junáku a Skautingu / dříve Vůdce, potom Činnovník/ je opravena tak, aby se dala snadněji zpívat. Úpravu provedl již v r. 1945 Jarmil Burghauser, skladatel a profesor hudby na pražské konservatoři, syn známého skladatele Burkhausera. Opraveny jsou hlavně takty na konci písně " dožiješ vlasti své spá-a-á-sy" a refrén.

PROJEVY NA III. SNĚMU JUNÁKA V PRAZE, LISTOPAD 1968.

Několik slov z projevu náčelníka Dra Rudolfa Flajnera:

...Stojíme pevně za obrodným procesem jak uvnitř KSČ, tak v celé Národní Frontě. ...Kdyby se z jakýchkoliv důvodů vytvořila situace, ve které by byla další existence Junáka nežádoucí.... dobrovolně a bez hořkosti bychom se rozešli. Totéž bychom však učinili sami, kdyby naše hnutí bylo nuceno žít v podmínkách neslučitelných s hrdotí Junáků, svobodných občanů ČSSR.

Děti stráví ve škole 1200 hodin ročně a v dobře vedeném oddíle 1100 hodin... jsme si vědomi své odpovědnosti za morální a charakterovou výchovu mládeže. Věřím v dobrého genia našeho národa a v dobrou naši budoucnost...

Dr. Průcha za výchovný odbor slibuje:

Naším velikým cílem je shromáždit kolem skautské výchovy nejlepší duchy našeho národa.

Obnovení Svojsíkova všeobecného závodu oddílů.... ústřední výstavu naší činnosti v r. 1970.

Br. V. Princ referuje, že

15 října bylo registrováno: 1962 výchovných jednotek 34972 členů, celkem: 173 smeček, - 4201 Vlčat, 866 oddílů, - 18490 skautů, 35 oddílů s 671 vodními skauty, 11 kmenů s 196 rovery. 107 rojů s 2009 světlušek, 472 oddílů s 9376 skautkami, 7 oddílů s 89 vod. skautkami. Celkem máme: 3659 činovníků, 2522 bratří a 1137 sester. Dosud je registrováno 123 klubů Old Skautů /OS/ s 2378 členy.

Zástupce Pionýra Zbyněk Vokrouhlický zdůraznil, že pomáhal Junáku k tomu, aby stanovy Junáka byly vládou uznány:...byli pessimisté...ale my jsme společnou silou vás i u nás tu registraci i když ne k úplné spokojenosti, dosáhli a vybojovali. Sedíte jako legální organizace...Bude záležet na nás,.... abychom mohli této společnosti vychovat lepší generaci, než onu v padesátých letech.

Několik vět z proslovu Dra Vělena Fanderlika na III. junáckém sněmu:

Bratři a sestry! Chtěl bych dnes s vámi oslavovat vzkříšení...My, skauti zahraničí jsme čekali na tento den dvacet let.

...skautské bratrství nám bylo všude oporou, protože,.... skautské ideá-pojí svět.

Nic nejsme světu dlužni, dali jsme svoje nejlepší v obraně dobra a krásy. Můžete na nás zde v cizině spolehat. Nikdy jsme nepřestali skautovat a nikdy jsme na vás nezapomněli. Snažili jsme se udržet vaše jméno a naši tradici v té velké skautské rodině a to se nám podařilo.

Z dálky osmi hodin k vám volám přání nás všech:"Dobrý vítr do Vašich plachet!"

SDRUŽENÍ ORGANISACÍ DĚTÍ A MLÁDEŽE.

Podle stanov Junáka je Junák organizací dětí a mládeže a vlastně nesmí sdružovat dospělé, pokud nejsou vedoucími mládeže. Složka Old Skautů a Roverů v podstatě neexistuje a bývalí Roveři a Old Skauti jsou zařazeni všelijak jako činovníci a pomocný personál.

Nová Československá Federativní Socialistická Republika /ČSFSR/ se skládá ze dvou složek, či států, Česká R a Slovenská R.

Všechny organizace mládeže a dětí jsou sdruženy v tomto Sdružení organizací dětí a mládeže, které se ustavilo v prosinci 1968, prozatím v českých zemích. Toto sdružení není totožné s bývalým ČSM ani není stejného složení.

/pokrač. na příští straně /

/Sdružení Organizací Děti a Mládeže, pokračování /

Sdružení je pouze jakousi čepičkovou organizací, která se má starat o spolupráci a koordinovat činnost. Je ovšem otázka, co z něho politický vývoj udělá. Sdružení je pouze delegací zástupců, kteří se scházejí, ale nevolí žádný orgán, který by měl jakoukoliv výkonnou moc nad celým sdružením, jak tomu bylo kdysi v ČSM.

Programové prohlášení vydané v prosinci 1968 obsahuje tyto důležité body:

- I. 1. za základní prostor své činnosti považuje Národní Frontu.
2. bude usilovat o utváření společensky užitečných potřeb mladých lidí a všestranné rozvíjení jejich osobností.
3. chce pracovat s organizacemi dětí a mládeže celého světa pro posílení demokratického a pokrokového hnutí.
- II Sdružení bude prosazovat a hájit oprávněné požadavky dětí a mládeže vůči socialistické společnosti a prosazovat ty zájmy a požadavky soc. společnosti vůči dětem a mládeži na nichž se bude podílet a s nimiž bude souhlasit
- III. V činnosti sdružení jsou pro nejširší dobrovolnou spolupráci
- IV. Za významnou složku činnosti považuje rozvoj z a h r a n i č n í c h styků s mládeží celého světa.

Složení Rady:

PIONÝR: Oldřich Křištofek, místopředseda rady. Jiří Barton, Zbyněk Springer.

JUNÁK : Dr. Ant. Šum, Ing Václav Marhoul, Sláva Škvařilová.

ČESKÁ TÁBORNICKÁ UNIE: Jan Hochman/místopř. rady/ Václav Vlček, Fr. Ragas

SWAZ KLUBU MLÁDEŽE: Ing. Ivan Bláha, Josef Wágner, Václav Vidner

SWAZ PRACUJÍCÍ MLÁDEŽE: /učni/ Ing. Václav Černovský, Petr Jakl, Jiří Horyna.

UNIE STŘEDOŠKOLÁKU A UČŇŮ: Aleš Vaněk, Jiří Seidlic, Pavel Kolář.

SWAZ VOJENSKÉ MLÁDEŽE: npor. Jos. Hanousek, des. Juraj Procházka, Bohumil Šabatka.

JUVENA: Vladimír Šulc, Ing. Karel Klein, Jan Pazdera.

SWAZ VYSOKOŠKOLSKÉHO STUDENTVA: kpt. Ant. Horák, Miroslav Prokeš/pozorovatelé/

SWAZ POLSKÉ MLÁDEŽE: prof. Wladyslaw Josiek, Alfréd Duda, Jan Walczysko.

JUNÁK ZÁLESÁK: Mudr Karel Šubrt, Bohumil Kadlec, Marcela Novotná.

Předseda na dobu dvou let : Zbyněk Vokrouhlický / Pionýr/ s hlasem rozhodujícím.

Každá členská organizace má v radě jeden hlas a práva organizací upravují zvláštní dohody.

ZAJÍMAVOST: Q U O U S Q U E T A N D E M

Zpráva Lidové Demokracie 28.XI. 1968:

Ústřední ředitel Čs. filmu a předseda kulturního výboru N.S. Alois Polednák předal včera /27. listopadu 1968/ prvnímu tajemníkovi Ú.V. KSČ A. Dubčekovi k jeho 47. narozeninám krátký dokumentární film vytvořený v pražském zpravodajském filmu režisérem B. Musilem. Film nese stručný název: " DUBČEK".

Alois Polednák je totožný s bývalým spoluredaktorem "Junáka" v r. 1948. Tehdy se připojil ke komunistické straně a akčnímu výboru a v r. 1952 napsal dobře známý h a n o p í s , který vydala Mladá Fronta pod názvem: "Skauting ve službách poněcovatelů války." Vysloužil si za to ostruhu, stal se poslancem a dnes se zřejmě stále snaží "mít to dobré u mocipánů". Desítky skautských pracovníků přivedl do vězení, kde trpěli někteří přes deset let; má na svědomí nejméně 400 let kriminálu.

Dokud lidé těchto mravních kvalit a zásad a takovýchto "zásluh" jsou v čele našeho politického života a parlamentu, je těžko mluvit o očistě národa.

/pokračování na př. str.,

/pokračování z předešlé str./

Těm, kdo neznají jeho "dílo" na ukázkou několik odstavečků:

"...skautská organizace je dnes nástrojem v rukou mezinárodní buržoasie, která ji používá k ohlupování mladého pokolení a k šíření válečné hysterie. která z jejich řad vybírá své agenty a školí je." /str. 10/

"...vyhlásit nemilosrdný boj všem nositelům skautské ideologie, odhalovat je před veškerou mládeží - to je součást boje za ideovou čistotu v našem Svazu Mládeže a pionýrské organizaci..." /str. 11/

Ke kvotaci proslovu presidenta Osvoboditele T.G. Masaryka v červnu 1931 v Praze ke skautům dodává Poledňák na str. 18: "...Jak je třeba rozumět těmto slovům? není to nic jiného než návod k tomu, jak udělat ze skautské organizace agenta té masarykovské žandarmerie, která se "proslavila" masakrováním dětí a dělníků..." a dále o Masarykovi /str.42 / "T.G. Masaryk, který měl blízko ke skautské organizaci...to byl, který posiloval ducha malosti a ušlápnutí. On to byl, který- vydávaje se za vlastence - rozséval jed kosmopolitní prohnilé ideologie znevažující velkou a slavnou minulost našich národů..."

Str. 74: "...Skauting nejen že nevede děti k lásce k práci, ale naopak. Mísí aby vychovával vyspělé vzdělané pracovníky, obrací pozornost... k primitivismu. ...tyto zásady vyjadřují nenávist k lidskému umu, dovednosti a vynalézavosti... ..to je ve svých důsledcích i nenávist k těm, kteří pracují ve výrobě vůbec - tedy k dělnické třídě..."

" ZAPLÁL OHEŇ DIVUPLNÝ V NAŠÍ VLASTI KRÁSNE
PŘÍSAHÁME NAŠÍ VINOU NIKDY NEUHASNE ! "

/Z titulní stránky SKAUT-JUNÁK číslo "0" 20.VI. 1968. /

Jaká to radost, jaké to pocity štěstí, jaké to dojetí, jež svírá hrdlo, že nemůžeš ani promluvit, když po 20ti letech stojíš, co by návštěvník v Praze a svíráš v ruce právě se rodící skautský časopis té Tobě tak drahé organizace mládeže, vzkříšené před několika málo měsíci.- Byla to ona, její myšlenky a ideály, jež Ti ukázaly cestu životem, jež Tě naučily poznat svého smysl. Byly to ony chvíle ztrávené od útlého věku v upřímném kamarádství, službě druhým, v lásce k přírodě a vlasti, jež utvářely Tvůj charakter a cit. Proto stal se Ti ten zákon i slib těmi nejdůležitějšími závazky v Tvém životě. Proto nakonec když si jím již dostáti nemohl a druhé mladší bratr vésti nesměl, rozhodl ses opustiti vše cos nejvíce miloval. Dvacet let naději i víry a sen se stává skutečností. Svoboda slova, projevu sdružování a kritiky prodírají se na povrch veřejného života, takovou rychlostí a způsobem, že Tvoje hrdost na duchovní sílu Tvého národa je spojována s úzkostí a obav o zítřek. Zdá se Ti, že procházíš se snem a nikoliv skutečností. Právě tak tomu bylo před 20ti lety, kdy při útěku přes Šumavu ses v obličném pohraničním baráku štípal v lvtko, aby ses přesvědčil, že to není jen ošklivý sen ale tvrdá skutečnost. A práce je tomu tak. Je tu na Strahově onen pověstný redakční stan , v němž skauti neúnavně připravují první číslo jejich časopisu, na který dychtivě čeká přes 50.000 nově zaregistrovaných bratrů a sester. I Vinohradské ústředí Junáka je skutečností a probíhá v něm horečná činnost těch nejobětavějších bratrů a sester zařizujících kanceláře a administraci celonárodní skautské organizace. Opouštíš krahu a s ní i přecetné vývěsní skříňky skautských oddílů a rodičích se středisek, plných informací a různých oznámení. Konečně jaksí bázlivě přijíždíš do míst svého rodiště a šťastného mládí, do míst, kde jsi se znal s každým chlápce, děvčetem, mladým či starým občanem tohoto malebného města, Připadáš si jako zloděj, který se vkrádá do dobře hlídaných míst. Snad jsou to dojmy posledních chvil před 20ti lety, kdy jsi tato místa opouštěl, snad je to i vědomí zatykače, jenž

nikdy zrušen nebyl. Leč touha sevřítí Tvou starou mámu opět v náruči, touha po shledání dává zapomenout na vše ostatní. Nedočkavě, hned druhý den ráno, ještě než se město probudí, již bloudíš ranním šerem a Tvé kroky Tě vedou v místa, o nichž jsi tak často sníval v minulosti tam daleko za mořem. Hle jak je vše stejné, známé, samozřejmé, snad jen trochu menší, starší, ošumělejší.

A kroky Tvé Tě bezděčně vedou v místa, kde jsi trávil většinu volných chvil Tvého mládí - ke skautské klubovně. K té chloubě obětavé, neodborné pilné práce, již jsi byl sám jako 10tiletý podílníkem. Ne, netroufáš si přiblížit se více, aby Tě snad někdo nepotkal a nepoznal. Nevíš ani, zda tato budova slouží opět svému účelu k jakému byla postavena. Upouštíš od dalšího obcházení a kroky Tvé Tě vedou známými místy na náměstí ke sloupu, kde bývala ta středisková vývěsní skříňka, kterou jsi tak často zdobíval a kterou jsi se dorozumíval se všemi skauty po městě. Ano, je zde opět, stejná a na stejném místě. Opět plná oznamek a instrukcí. Světlušky se rodí, zítra schůze táborníků, dnes večer schůzka chlapeckého střediska na Zlatničce.

Mizí propast 20ti let a vše jako by teprve včera ustalo, jen slovo Zlatnička je nové. Ano, nejraději bys tam utíkal hned. Spěcháš k mamě a nejznámějším o radu, ptáš se mnohých kolemjdoucích na ono místo. Zdá se však to býti právě krycí skautské slovo a staří lidé, stranící se veřejného života již s mládím kontakt nemají. Konečně zvonek a kamarád-skaut přichází. Ano, jakpak bych Tě neznal i přes to, že jméno již z paměti vymizelo. Deset - patnáct minut zmatených otázek i odpovědí a již se ubíráme na Zlatničku, kde se právě koná schůzka nových Vlčat. I to moje "kanadské Vlče" nás doprovází a těší se na shledání s těmi, o kterých slyšel tolik od táty vypravovat.

Ne, není to ta naše klubovna, kterou jsem v časných ranních hodinách tak zvědavě obchazel. Tam ještě sídlí nezvaní hosté. Toto jest úředně přidělená velká zahrada s rozsáhlou polorozbořenou stodolou, kterou obětaví jedinci skautských srdcí přeměnili v pěknou, čistou klubovnu. Čím více se přibližujeme k budově, tím jasněji je slyšet mladé, snad i trochu falešné zato však nadšené dětské hlásky, zpívající tu radostnou starou píseň "Stály baby u vesnice...". Ano, tytéž začátky jako po prvé či druhé světové válce. Totéž nadšení, tatáž obětavost.

Nic nezměnilo oněch uplynulých 20 let, nic neubralo na síle této myšlenky. Jen 20 let přibylo těm věrným, skalním skautům a skautkám, plně oddaným jejich ideálům. Stojí tu nyní opět v popředí a na svých místech, ženatí, rozvedení, vdovci či vdovy, každý pln svých vlastních starostí a povinností ochoten však obětovati vše pro znovuvybudování silného skautského střediska pod starým praporem, který hrdě rozvinuli nad svými vztyčenými hlavami.

Zpráva o návštěvě z ciziny jde od úst k ústům, od ucha k uchu. Večer na to scházejí se "skalní" bratři i sestry na Zlatničce při intimním svíčkovém osvětlení, aby mezi sebe uvítali ztraceného bratra a kamaráda. Dojmy a city těchto chvil nelze slovy vyjádřit. Dojetí se ukrývá pod rouškou starých skautských písní, ke kterým nás pojí tolik vzpomínek na krásné, společně prožité chvíle. Pro tento jediný večer stálo za to, věřití celých 20 let, že skautská pouta bratrství nemůže přerušit žádný čas, či vzdálenost neb mlčení. Ano, onen sen se stal skutečností.

Odjíždíš z vlasti počátkem srpna s pocitý uspokojení, že alespoň nyní po 20 letech začne opět prožívatí naše mládež nezapomenutelné chvíle ve skautských řadách, že alespoň nyní po 20ti letech se opět bude moci volně ahrdě hlásiti k ideálům Baden-Powellovým, které z ní udělají lepšího a dokonalejšího tvora lidské společnosti a bratra každého skauta a sestru každé skautky na celém světě.

Vláda Dvorský

Příspěvky na tiskový fond STOPY: Děkujeme následujícím bratrům za penezité příspěvky. V. Balejka 10.00, Karel Kalina 25.00, Tony Cífká 5.00, Přemek Kocián 5.00, Vladimír Novák/Fretka/ 8.00.

Vyznamenání Dívčího Skautingu ... pokračování ze str. 4.

Marie Janušíková, mnoholetá okresní a župní zpravodajka v Uherském Hradišti a Zlíně, potom Zemská Náčelní Moravská. Jediná naše činovnice, která jako Libuše vládla mužům. Její organizační talent a možnosti, které měla jako manželka okres. hejtmana, byly neocenitelné. Moravská Lesní škola jí děkuje za podpory. Žije dnes v Praze u svého syna Elmara Glosse, známého filmového režiséra.

V.F.

Prof. Dr. JOSEF KRATOCHVÍL

vydavatel časopisu "Skaut Exulant" přednášel na Cyklu Přednášek pořádaných Universitou ve Stuttgartě a Svobodnou Universitou v Mnichově dne 10. prosince 1968 na thema: Některé psychologické a sociologické zjevy v životě Křováků v poušti Kalahari. Po jeho přednášce byla diskuse jeho studentů o cestách prof. Kratochvíla do Skandinávie. Prof. Kratochvíl pravidelně píše zajímavé články o svých cestách do "STOPY".

Vyznamenání "STŘÍBRNÉHO VLKA" zasloužilým pracovníkům JUNÁKA.

Na III. Junáckém Sněmu konaným v Praze minulého roku bylo uděleno nejvyšší skautské vyznamenání "Stříbrný Vlk" těmto bratřím, za zásluhy v práci o znovuzrození "Junáka": Sláva BURSÍK, Mudr. FILIP-Brácha z Poděbrad, RNDr. J.O. MARTINOVSKÝ z Prahy, br. prof. František NĚMEC, dosavadní tajemník Junáka z Prahy, František JANDUS, známý pracovník Old Skautů, rovněž z Prahy a generál major v zál. br. Eduard Ůreš /dříve Ulbricht/ z Brna. Bude tedy nyní 8 nositelů tohoto skautského vyznamenání.

POZOR - DŮLEŽITÉ ----- ČTETE!

SKAUTSKÝ SJEZD V CHICAGU

se bude konat ve dnech 30., 31. května a 1. června v Chicágském západním předměstí Berwyn. Je to t.zv. "dlouhý weekend" /pátek, sobota neděle/ "Memorial Day".

Zveme všechny čs. skauty a skautky bydlící v USA, Kanadě atd., kteří mají možnost se na tento weekend podívat do Chicaga a obnovit staré vztahy s bratry a sestrami. Tento sjezd je odezvou loňské schůzky asi 8 skautů a skautek na východním pobřeží Ameriky a to v Glen, New Hampshire, konaný též na "Memorial Day" weekend. Tento rok bychom ovšem rádi, aby se nás sešlo víc. Chicago je více centrálně položeno, přístupnější ze všech stran a daleko příznivější.

Zájemci, prosím hlašte se **IHNED** na adresu "Stopy", abychom mohli zajistit ubytování, které zařídí čeští skauti v Chicagu. Musíme bezpodmínečně vědět počet dospělých a dětí. Pište **(IHNED)** a uvidíme se na sjezdu!

BOY SCOUT WEEK 1969

Čeští skauti a skautky v Chicágském západním předměstí ozdobili opět výlohu lékárníka br. Holečka u příležitosti Skautského Týdne /Boy Scout Week/ v únoru t.r. Br. Jiráček s manželkou a pí Jandáčková se zasloužili o vnitřní úpravu a přípravu materiálu pro tuto úspěšnou výlohu.: Velký nápis, ozdobený čs. skautskou lilíi zněl: "Po 20 letech, plamen skautských ideálů opět hoří v Československu". Československá a americká vlajka, prvních pár čísel nového "Skauta-Junáka", různé skautské odznaky doplnily ozdobu výlohy. Nechyběla ani výzva k místní mládeži o vstupu do skautského oddílu. Jako vloni, dostali čs. skauti opět diplom od místního velitelství amer. skautů za hezky upravenou výlohu a propagaci skautingu.

"STOPA" č. 23. Vyšlo v březnu 1969.

STOPA P.O. Box 1948 San Diego, California 92112

Redaktor Vladimír Jiráček, 4128 Park Ave. Brookfield, Illinois 60513, USA.

Redakční Kroužek: V. Fanderlík, Stan. Smelhaus, M. Smelhausová.

Vertical markings and faint text at the top of the page.

PRINTED MATTER

